

τὴν πολυετῆ ὑγρασίαν τὴν αὐξανομένην καὶ ἐξ ὕδατος ψυχροῦ ἀναβλύζοντος ἐν τῇ πτέρυγι α, ἐσώθησαν ἱκανὰ καὶ ὠρατὰ λείψανα. Καὶ ἐν μὲν τῇ πτέρυγι α ἀπεικονισμένα εἶναι ἐν κύκλοις μέχρις ὀσφύος (ἡ ἁγία)

Π	Η	Α	Η	Α	Η
Α	Α	Ν	Α	Ν	Α
ΡΑ	ΓΙ	Α	ΓΙ	(Ν)	ΓΙ
СК	Α	СТА	Α	(Α),	Α
EV		CIA,			
H,					

καὶ ἄλλαι ἐν δὲ τῷ κυκλοτερεῖ προσκρήματι ζ ἐξ ἄλλαι, ἀνόνομοι, καθ' ὅλον τὸ σῶμα. Τὸ πλῆθος τῶν γυναικείων εἰκόνων μαρτυρεῖ ὅτι τὸ Προσκυνητήριον ἦτο ἰδρυμένον χάριν μοναζουσῶν γυναικῶν ὧν τὰ ἐνδιατήματα ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῷ δευτέρῳ τούτῳ τῆς Ἀνατολῆς Βυζαντίῳ, μνημονεύουσι πολλοὶ ἀρχαῖοι ἱστορικοί. Ἄγιος ἀνδρὸς τοιχογραφία σώζεται ἐν τῇ πτέρυγι α ἐνὸς μόνου, τοῦ Νικολάου, μετ' ἐπιγραφῆς

Ο	ΝΙ
Α	ΚΟ
ΓΙ	ΛΑ
Ο	ΟC

Ἀξίαν ἰδίας μνείας ὑπολαμβάνω ζωηροτάτην καὶ ὠραιοτάτην εἰκόνα ἀγγέλου, ἔχοντος τὰς πτέρυγας ἠνεωγμένας καὶ κρατοῦντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ σφαίραν, ἐν τῷ मुखῷ τῆς πτέρυγος γ.

Τὸ Ἅγιον Βῆμα δεδηλωμένον εἶναι ἐν ταῖς πτέρυξι α καὶ β διὰ κοίλων μικρῶν κογχῶν (niches) ἐν τοῖς τοίχοις πρὸ τῶν ὀπίσμων κατὰ γῆς κεῖνται μαρμαρίναι πλάκες, κίονες καὶ ἄλλα τεμάχια ἀνήκοντα ἴσως εἰς τὰς Ἀγίας Τραπεζάς. Ἡ πτέρυξ γ στερεῖται κόγχης.

Πλὴν τῶν μνημονευθέντων λειψάνων οὐδὲν ἄλλο περιεσώθη ἢ μικρὸν τεμάχιον μαρμάρου ἐνεκτισμένον ἐν τινι τῶν σωλῆνων, περὶ ὧν ἐν ἀρχῇ εἶπον, καὶ φέρον ἀποτετριμμένην ἐπιγραφὴν ἧς μόνα τὰ γράμματα . . . **ΤΟΚΟC** . . . κατῳρθωσα γὰ ἀνιχνεύσω καὶ εἶναι μὲν μικρὸν τὸ λείψανον ἀλλὰ πολύτιμον ἐμπεδοῦν ἦν γνώμην ἐξήνεγκον περὶ γυναικείου Προσκυνητηρίου ἀφιερωμένου εἰς τὴν «(Θεο)τόκον».

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 26 Ἰουνίου 1892

ΠΕΤΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Τὰ τὸν τίτλον τοῦτον θὰ παρατίθενται ἐκαστοτε εἰς τὴν Ἑστίαν σύντομοι περιλήψεις τῶν ἀξιολογωτέρων ἄρθρων ἅτινα δημοσιεύονται κατὰ μῆνα εἰς τὰ ἐπισημότερα ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικὰ καὶ εἰς ἐφημερίδας, θὰ ὑποδεικνύονται δὲ μόνον διὰ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν τὰ εἰδικότερα ἄρθρα, ὥστε οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ὀδηγούμενοι οὕτω ν' ἀνατρέξωσιν εἰς εὑρεσιν αὐτῶν.

Εἰς τὴν Revue des Revues τοῦ Ἰουνίου ὁ διάσημος ἰταλὸς καθηγητῆς Λουμπρόζος ἐδημοσίευσε πρότινος ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον Ἡ ἀνευσθησία τῆς γυναικὸς ἐν' ἀποδείξῃ ἐπιστημονικῶς ὅτι κατὰ πρόληψιν θεωρεῖται ἡ γυνὴ εὐαίσθητον ὄν, ἐνῶ ὁ ἀνὴρ εἶνε πολὺ εὐαίσθητοτερος. Τοῦ ἄρθρου τούτου σύντομος θὰ δημοσιευθῇ εἰς προσεχῆς φύλλον τῆς Ἑστίας.

Τὸ αὐτὸ περιοδικὸν ἵνα κατευνάσῃ τὴν ἐκ τούτου ὀργὴν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ἐδημοσίευσεν τὸν ἰούλιον ἔτερον ἄρθρον τοῦ ἰταλοῦ καθηγητοῦ Φερρέρου ἐπιγραφόμενον Ἡ ψυχολογία τοῦ γυναικείου ἔρωτος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀποδεικνύει ὅτι ὁ γυναικεῖος ἔρωσ εἶνε πολὺ ἰσχυρότερος, πνευματικώτερος καὶ σταθερώτερος τοῦ ἀνδρικοῦ. Καὶ τούτου τοῦ ἄρθρου συνοπτικὴ μετάφρασις θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς εἰς τὴν Ἑστίαν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς.

Ἡ Nouvelle Revue τῆς 1 Ἰουνίου δημοσιεύει μακρὰν μελέτην τοῦ Μ. Β. Jeannine περὶ τοῦ Γερμανοῦ Νίτσε τοῦ περιλαλήτου ἀνατρεπτικοῦ ἠθικολόγου. Ἡ φιλοσοφία αὐτοῦ θεμελιούται ἐπὶ τῆς ἰδέας ὅτι ζωὴ εἶνε ἡ θέλησις τοῦ ἄρχεῖν, ἡ ἀρχὴ δὲ εἶνε τῆς ζωῆς ἀμειβὴ καὶ ἀπόλαυσις. Ὁ Νίτσε ἀνατρέπει ἀμειλίχτως ὧς πρόληψις πάσας τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τῶν πολιτισμέ-

νων κοινωνικῶν καὶ μετὰ πόθου στρέφει τὰ βλέμματα πρὸς τὸ ἀνθρώπινον κτήνος, τὸν προϊστορικὸν ἄνθρωπον.

Ἡ Deutsche Rundschau τοῦ Ἰουνίου δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ Ε. Ρίχτερ περὶ τῆς θνητότητος μελλόντων πολέμων. Ὁ γερμανὸς καθηγητῆς ἀντλῶν τὰ πορίσματα τοῦ ἐκ στατιστικῶν, καθ' ἃς μεθ' ὅλην τὴν τελειοποίησιν τῶν ὀπλῶν ἡ θνητότης τῶν πολέμων ἀπὸ τοῦ III' αἰῶνος βαίνει ὀλον ἐλαττωμένη, προσεκάζει ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐλάττωσις θὰ ἐξακολουθῇ καθ' ὅσον ἰσχυρότατα ἀντίρροπα εἰς τὰ πολεμικὰ μηχανήματα καθίστανται ἀφ' ἑτέρου ἡ τελειοποίησις τῆς συγκοινωνίας καὶ αἱ καθήμεραν πρὸδοι τῆς στρατιωτικῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς χειρουργικῆς.

Ἡ Critica Sociale τοῦ Ἰουνίου δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ Μ. Γ. Φραντζέσκη ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, ἀπακρούοντος τοὺς περὶ αὐτῶν ἀφορισμούς τοῦ Ερβέρτου Σπένσερ, ὅστις θεωρεῖ τὰς κόρας τῆς Εὐᾶς καθ' ὅλα ὑποδεεστέρας τῶν υἱῶν τοῦ Ἀδάμ.

Ἡ North American Beview τοῦ Ἰουνίου δημοσιεύει τὴν ἀνακάλυψιν νέου εἶδους παραφροσύνης, ἣν ἀποκαλεῖ δι' ἑλληνομόρφου ὀνόματος Παράνοισιν. Ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶνε κληρονομικὴ, ἀναφαίνεται δὲ πάλαις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὡς πρόωρος δῆθεν ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος, ἧτις ἀντὶ νὰ κινήσῃ τὴν ἀνησυχίαν τῶν γονέων, τούναντίον προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν αὐτῶν.

Εἰς τὴν Revue de deux Mondes τῆς 1 καὶ 15 Ἰουνίου ὁ Γαλλὸς συνεχίζων τὸ μέγα ἱστορικὸν ἔργον τοῦ δημοσιεύει μελέτην ἐπιγραφομένην Ἡ ἀνάπλασις τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ 1800. Ὁ περιφανὴς ἀκαδημαϊκὸς

ἀποφαινόμενος ὅτι ὁ Ναπολέων Α΄. κατέπνιξεν ἐν Γαλλίᾳ τὴν ἀνεξάρτητον ἐπιστήμην καὶ προσεπάθησε τὴν φιλολογίαν καὶ τὸ σχολεῖον νὰ μεταβάλῃ εἰς ἀπλᾶ ὄργανα πρὸς δοξολογίαν ἑαυτοῦ καὶ τῆς βασιλείας του, ἀνομολογῆί ὅμως ὅτι εἰς αὐτὸν ἰδίως ὀφείλει ἡ Γαλλία τὴν ἀγάπην, τὸ σέβας, τὴν πίστιν, τὴν ὑπακοὴν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος.

*

Ἡ Kritische Revue aus Oesterreich τοῦ ἰου-
νίου δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ βιενναίου Γράζερ περὶ τῶν
ἔργων τοῦ μεγάλου οὐγγρου ποιητοῦ Ἐμεριχ Μάνταχ,
τοῦ ὁποίου οὐδὲ τὸ ὄνομα εἶνε γνωστὸν εἰς ἡμᾶς. Ὁ
Μάνταχ εἶνε ἡλικίας 70 ἐτῶν, τὸ δὲ ἔξογον ἔργον του
εἶνε Ἡ τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου, δρᾶμα συμβολικὸν
καὶ ἀλληγορικὸν ἀποτελούμενον ἐκ δεκαπέντε εἰκόνων,
κατὰ δὲ τὸν βιενναῖον κριτικὸν ἐφάμιλλον τοῦ Φάουστ
τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Μάνφρεδ τοῦ Βύρωνος. Ἐν αὐτῷ
ἀπεικονίζονται τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον
τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πρώτη σκηνὴ ἄρχεται ἐν τῷ
οὐρανῷ διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Σατανᾶ, ἐξελλίσσεται δὲ
κατόπι τὸ δρᾶμα ἐπὶ γῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων συν-
δεόμενον πρὸς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν καὶ καταλήγει
διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς γῆνης σφαίρας. Τὸ ὅλον δια-
πνέει πικρὰ ἀπαισιοδοξία, αἱ τελευταῖαι δὲ λέξεις τοῦ
ποιητοῦ εἶνε: «Ἀνθρώπε, σοῦ τὸ εἶπα ἀγωνίζου καὶ
ἔχε πίστιν!»

*

Τὸ Gentleman's Magazine τοῦ ἰουνίου δημο-
σιεύει ἄρθρον τοῦ Κέντ παραμυθητικώτατον διὰ τοὺς
μικρὸν ἔγοντας τὸ ἀνάστημα. Ὁ ἀρθρογράφος διὰ
πλήθους παραδειγμάτων ἐκ τῆς ἱστορίας ἀποδεικνύει
ὅτι οἱ περισσότεροί μεγάλοι ἄνδρες ἦσαν μικροί. . . τὸ
σῶμα ἀπὸ τοῦ Ἀττίλα μέχρι τοῦ Ναπολέοντος Α΄ καὶ
ἀπὸ τοῦ Ὁράτιου μέχρι τοῦ Σαίξπηρου. Καὶ αὐτὸς ὁ
Γλάδστον ὁ ἐπικαλούμενος μέγας πρεσβύτερος εἶνε, λέγει,
μέγας μόνον διὰ τὰς πράξεις του.

*

Εἰς τὴν Νέαν Ἡμέραν ἐδημοσιεύθη μακρὰ ἐπιφυλ-
λὸς τοῦ κ. Δ. Θερειανοῦ, περατωθεῖσα κατὰ ἰουνίον περὶ
τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας, ἀποτελοῦσα δὲ τὸ α΄ μέρος
μακροτάτης μελέτης.

*

Ἄξιανάγνωστα δημοσιεύματα:

Ὁ Νομοθέτης Λυκούργος ὑπὸ G. Attinger (Revue
Suisse ἰουλ.).—Ἡ γεωργικὴ τράπεζα τῆς Τουρκίας
(Journal des Economistes ἰουλ.).—Ἡ παντομίμα
ὑπὸ M. Lefevre (Revue dramatique 1 ἰουλ.).—Ὁ
Ἰάκωβος Ἰωάννης ὑπὸ A. Binet (Revue de deux
Mondes 15 ἰουλ.).—Περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀνεκδότου ποιήμα-
τος τοῦ Οὐγκᾶ (Revue Encyclopédique 1 ἰουλ.).—Αἱ
Νεολατικαὶ γλῶσσαι ὑπὸ J. Lefebvre (Nouvelle Re-
vue 15 ἰουλ.).—Περὶ τῶν διαφορῶν εἰδῶν καὶ βαθμῶν
τῆς ἀγγινοίας ὑπὸ G. Rümelin (Deutsche Rund-
schau ἰουλ.).—Νόμοι τῆς ἀρμονίας ὑπὸ M. Moskow-
ski (Nord und Süd ἰουλ.).—Καθὸρ ὑπὸ S. Münz
(ἰουλ.).—Ὁ ἰδιωτικὸς βίος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ ὑπὸ W.
Preston καὶ L. Dodge (Atlantic Monthly ἰουλ.).
—Ἀκχεδαίμων ὑπὸ W. Pater (Contemporary Re-
view ἰουλ.).—Ἡ Αἴγυπτος κατὰ τὸ 1882 καὶ κατὰ τὸ
1892 ὑπὸ τοῦ sir Marriott (Fortnightly Review
ἰουλ.).—Ἡ μέλλουσα τροφὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ W.
Atwater (Forum ἰουλ.).—Ἡ ἀρχαία Ρώμη καὶ τὸ
σύγχρονον Λονδίνον ὑπὸ E. Gibbs (Harper's Maga-
zine ἰουλ.).—Δάντης ὑπὸ W. Gladstone (Nine-
teenth Century ἰουλ.).—Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀλύμπου

ὑπὸ W. Gladstone (North American Review
ἰουλ.).—Λέων ΙΓ' ὑπὸ A. de Gubernatis (Natura
de Arte 1 ἰουλ.).—Βουλγαρικαὶ ἐπιστολαὶ ὑπὸ I. D.
Botkine (Wiestnik Jewropy ἰουλ.).—Ὁ Βουλγα-
ρικὸς στρατὸς καὶ ὁ νέος ὀργανισμὸς του (Jahrbücher
für die deutsche Armee und Marine).—Ἡ ἄνευ
καπνοῦ πυρτίς (ἰουλ.).—Αἱ ναυτικά μεταρρυθμίσεις (La
Marine française 5 ἰουλ.).—Οἱ κανονισμοὶ τοῦ αὐ-
στρουγγρικοῦ στρατοῦ (Revue du Cercle militai-
re 5 ἰουλ.).

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

— Μία ἀναγνώστρια τῆς Ἐστίας ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως ἐρωτᾷ πόθεν πηγάζει τὸ ἔθιμον τοῦ ἀνάπτειν πυρὰς
τὴν νύκτα τῆς 23 Ἰουνίου, παραμονὴν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου. Τίς δύναται νὰ δώσῃ ἀπάντησιν;

— Κύριε Φιλόμουσε, ἡ λίμνη διὰ τὴν ὁποίαν ἐγράφη
τὸ περίφημον ποίημα τοῦ Λαμαρτίνου δὲν εἶνε ἡ τῆς Γε-
νεύης, ἀλλ' ἡ λίμνη Βουρζέ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας κατὰ τὴν εἰς Τέμ-
πελχοφ διατριβὴν του εἶχε χάσῃ τὸ χρηματοφυλάκιόν
του, περιέχον 100 μάρκα, ἐν δακτυλίδιον καὶ ἐν κλει-
δίον. Ἀνευρέθη δὲ τοῦτο ὑπὸ τινος στρατιώτου εἰς ὃν ὁ
αὐτοκράτωρ ἔδωκεν ὡς ἀμοιβὴν τὰ 100 μάρκα.

— Ἀμερικανὸς τις ὀνομαζόμενος Φράγκ Λέντζ ἀνε-
χώρησεν ἐκ Νέας Ὑόρκης διὰ ποδηλάτου μὲ τὸν σκο-
πὸν νὰ κάμῃ τὸν γύρον τοῦ κόσμου. Ἀφοῦ διέλθῃ τὴν
Β. Ἀμερικὴν, θὰ μεταβῇ δι' ἀτμοπλοίου εἰς Ἰαπωνί-
αν. Ἐπειτα θὰ διέλθῃ τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Κίναν, τὴν
Ἰνδίαν, τὸ Ἀφγανιστάν, τὴν Ἀσιατικὴν Ῥωσίαν,
τὴν Περσίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Γερ-
μανίαν, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν,
τὴν Σκωτίαν καὶ τὴν Ἰρλανδίαν, καὶ ἐλπίζει νὰ τε-
λειώσῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν τὴν μακρὰν ἐξδρομὴν του. Ὁ
μεγαλεπίβολος ποδηλατιστὴς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ἐφόδια
βάρους 22 λιτρῶν καὶ μικρὰν φωτογραφικὴν μηχανήν.

— Ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν ἐπίσημον
στατιστικὴν περὶ τοῦ ἰσπανικοῦ τύπου. Ἐν συνόλῳ ἐκ-
δίδονται 1136 ἐφημερίδες εἰς 1,514,852 φύλλα. Ἐκ
τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων ἐπίσημοι εἶνε 49, φιλελεύ-
θεροι 72, ἀνεξάρτητοι 61, συντηρητικαὶ 56, δημοκρα-
τικαὶ 24, μεταρρυθμιστικαὶ 14. Φιλολογικὰ καὶ ἐπι-
στημονικὰ φύλλα 234· ἐκκλησιαστικὰ 109· γεωργικὰ
22 κλπ.

— Ἡλεκτροκίνητος ἄκτος μήκους 12 μέτρων καὶ
πλάτους 2,10 κατεσκευάσθη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐ-
στραλιακοῦ λιμένος Σύδνεϋ.

— Ἡ καταστροφὴ τῶν μικρῶν παικιστέρων πτη-
νῶν ὧν χρῆσις γίνεται πρὸς διακόσμησιν τῶν γυναι-
κῶν πάλιν ἀξάνει ὀλιγόν. Εἰς μόνος πτεροπόλης
τοῦ Λονδίνου ἔλαθεν ἐσχάτως διὰ μιᾶς 6000 παραδεί-
σια πτηνά, 300,000 διαφορῶν εἰδῶν προσερχόμενα
ἐξ Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, καὶ 400,000 κολύβρια! Ὡς
τῆς γυναικείας εὐσπλαγχνίας!

— Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἀπὸ τὰς Κάννας τῆς Ἰτα-
λίας ἀπεστάλησαν εἰς Γερμανίαν 3,070,000 γιλιόγραμ.
δραπτῶν ἀνθῆων. Κατ' ἔτος δὲ μόνον τὸ Βερολίνον
ἐξοδεύει 16-20,000 δέματα ῥόδων ἐκ Καννῶν, ἕκαστον
δὲ τῶν δεμάτων περιέχει 40 δωδεκάδας.